

[LUCYJAN *sb m*

I pl lucyjany.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwolennik gnostyckiej sekty lucjanistów, nazwanej od jej twórcy Lucjanusa a. Lukana, zwalczanego przez pisarzy wczesnochrześcijańskich, tu w określeniu szesnastowiecznego innowiercy: Nie to by mowię mieli Troyczacy z swoiemi Bieleńkimi fárbowánemi Lucyány przywodzić/ ále ono/ ielliby gdzie napiřano/ że duch ś. ieřt Bog z Boga pořły BudArt Z4.

Cf **[LUCYJANISTA]**

MK